

Andělu církve ve Filadelfii a andělu církve v Laodiceji

Praha, 4. října

Chvála buď Pánu. „*Zákon Ducha života v Kristu Ježíši vysvobodil mne od zákona hřícha i smrti.*“ (Řím 8:2) Mám pocit, že by to pro dnešní večer téměř stačilo, že by nás to dokázalo nasytit. Vraťme se zpátky do Zjevení a dotáhněme myšlenky, které nám Bůh dal během konference. Byli jsme ve 3. kapitole a chystali jsme se projít poslední dvě církve, filadelfskou a laodicejskou.

„*Andělu pak Filadelfitské církve piš: Totoť praví ten svatý a pravý, kterýž má klíč Davidův. kterýžto otvírá, a žádný nezavírá, a zavírá, a žádný pak neotvírá.*“ (Zj 3:7) Sám úvod, kde se říká: „*Andělu pak Filadelfitské církve,*“ nám napovídá, o čem se bude mluvit dál, jako kdyby to v tom bylo shrnuté.

„*Aj, dávámť z zběři (dosl. synagogy) satanovy ty, kteříž se praví býti Židé, a nejsou, ale klamají. Aj, způsobím to, žeť přijdou a budou se klaněti před nohama tvýma, a poznajíť, že jsem já tě miloval.*“ (Zj 3:9) V 10. verši nalézáme důvod, proč Bůh dává zaslíbení:

„*A poněvadž jsi ostríhal slova trpělivosti mé, i jáť tebe ostríhati budu od hodiny pokušení (soužení), kteráž přijíti má na všecken svět, aby zkušeni byli obyvatelé země.*“

Mám takovou zkušenost, že když satan pošle nějakého ducha, aby proti vám bojoval, a vy nad ním zvítězíte, tak potom proti vám pošle ještě silnějšího ducha. A někteří křesťané se ptají proč. Proč se mi dějí takové věci? Má to jediný důvod: Zvítězili jste nad tím prvním duchem a stali jste se hodnými utkat se s tím druhým. Vzpomínám na jeden den, kdy ďábel řekl: „*Pošlu na něj kníže.*“ A když přišlo kníže, byla to úplně jiná hra. Zjistil jsem, že někteří duchové jsou hloupí, někteří moudří, někteří jsou vyslovení hlupáčci.

Vím, že moje teologie možná není po chuti církvi, nebo církvím obecně, ale jedna žena, která se s námi seznámila, dělala, co mohla, aby nás zabila. Jednoho večera nám dala napít něčeho otráveného. Řekl jsem: „*Pane, co s tím mám dělat?*“ A Pán mi řekl: „*Vypij to.*“ Tak jsem se napil, dal jsem i Mavis. Mavis se taky napila. Vypili jsme to a ona byla úplně v šoku. Byla naprosto zmatená, nechápala, jak je možné, že žijeme. Boží

Slovo říká, že budeme pít i jedovaté věci a že nám to neuškodí.¹ Neříkám vám, abyste to dělali jen tak, ale když vám Bůh řekne: „Udělej to,“ tak to udělejte.

Znal jsem jednoho člověka, kterého chtěli zabít a dali mu arzén. Už jste viděli nějakého člověka, který pojedl arzén a přežil to? Dali mu arzén do mouky, on šel domů a udělal si z toho knedlíky. Pochutnal si na nich a pak se vrátil do obchodu, aby si koupil něco k pití. Prodavač se na něj dívá a ptá se: „Jak se cítíš?“ On říká: „Výborně. Bylo to tak dobré jídlo.“ Prodavač mu řekl: „Ať už sloužíš, jakému Bohu chceš, služ mu, protože je to pravý Bůh.“

A tak Bůh říká: „Jste církví uprostřed synagogy satanovy, a protože jste zachovali moje slovo, já vás také zachovám v čase soužení před zkázou, která přichází na tento svět.“ Mluví o zvláštním lidu, který bude také zvláštním způsobem pod ochranou. Musíte být na zvláštním, vyhrazeném místě, aby vás Bůh mohl ochránit. Neboť je to Boží vůle.

Lidé, od dětí až po dospělé, mají strážné anděly. Když vás satan chce napadnout, tak první, co udělá, je to, že vás začne nějak pokoušet. Pokusí se vás přimět, abyste udělali něco, co strážné anděly odežene. Boží anděl vás nemůže ochraňovat, když jste ve vzpouře, neposlušnosti nebo v jakémkoli jiném hříchu. Uvědomte si, že jste ochraňováni ne proto, že byste byli spravedliví, ale proto, že jste poslušní. Poslušnost je spravedlnost. A Bůh říká, že vám dává své slovo, abyste nehřešili. Proto nás Bůh dostatečně obdaroval, abychom nehřešili. A pak říká: „Ale pokud zhřešíte – tentokrát je to takové požehnané, velmi požehnané ‚ale‘ – ale jestliže zhřešíte, máte u Otce přímluvce.“² Jinými slovy, Bůh neočekává, že budete chodit po tomto světě s nákladem hříchu na zádech.

Jednou ke mně přišel jeden bratr a obviňoval mě, že říkám, že nemám hřích. Říká: „Bratře Cecile, to znamená, že jsi dokonalý.“ Já říkám: „Ne, nejsem dokonalý, ale slovo, které vám říkám, je dokonalé. Nemám žádný hřích, protože Bůh ho ode mě právě před chvilkou odejmul.“ Jinými slovy to znamená, že se nemusím ploužit po tomto světě a táhnout za sebou náklad hříchu. Hřích nazýváme někdy chybou nebo nedostatkem, ale je to v rozporu s tím, jak to nazývá Bůh. Bůh tomu říká hřích. Vždycky to jde od zlých myšlenek ke zlým skutkům. Ale Bůh musí

¹ Marek 16:18 – „Hady bráti; a jestliže by co jedovatého pili, neuškodí jim; na nemocné ruce vzkládati budou, a dobře se míti budou.“

² 1. Janova 2:1 – „Synáčkové moji, totoť vám píš, abyste nehřešili. Pakliť by kdo zhřešil, přímluvci máme u Otce, Ježíše Krista spravedlivého.“

mít církev bez vrásky a bez poskvrny a bez jakékoliv špatné věci. Takže pokud patříte do Boží církve, nesmíte mít žádný hřích. Ne proto, že byste byli dokonalí, ale proto, že vám Ježíš Kristus vaše hříchy odpustil. A když říká, že máme přímluvce u Otce, znamená to, že Ježíš Kristus neustále dnem i nocí stojí před Bohem a vysvobozuje nás z našich hříchů. A tak říká této církvi (a uvědomte si, že v jednom časovém úseku patříme třeba do více těchto církví): „Protože jsi poslušný Božího slova, postavím kolem tebe anděly, kteří tě budou ochraňovat, abys nebyl zničen.“

V 11. verši říká: „*Aj, přijduť brzy. Drž se toho, co máš, aby žádný nevzal koruny tvé.*“ Je možné, aby mi někdo sebral moji korunu? Písmo říká, že když si nebudeme dávat pozor, někdo nám naši korunu vezme. Jak se to může stát? Když vám ji někdo vezme, sám ji nezíská. Jenom způsobí, že o ni přijdete vy. Když někdo přijde a provokuje vás tak, že se rozduříte, on nic nezíská, ale vy prohráváte. Bůh říká, že si musíme dávat pozor, musíme být bdělí, ostražití, aby nám někdo nevzal naši spravedlnost. A říká: „*Aj, přijdu brzy,*“ a to slovo „brzy“ by mělo být přeloženo jako „náhle“. „*Aj, přijdu náhle.*“ Vzpomínám si, že když jsme byli mladí a kázali jsme, tak jsme říkali: „Musíte činit pokání, protože Ježíš přijde brzy. Může přijít dnes večer.“ Přijde brzy. Ale to není to, co se tady přesně říká. To slovo znamená náhle. Jako když uhodí blesk.

Musíme si uvědomit, že pokaždé, když nás ďábel pokouší, abychom padli, je to proto, že vidí, že je pro nás někde připravené požehnání, a on nás o něj chce připravit. Chce nás o něj okrást. Bůh k vám pošle anděla se zvláštním požehnáním, ten anděl je na cestě k vám. A satan zaktivuje jednoho svého spícího agenta, který vás vyprovokuje, takže se rozzlobíte. A když přijde anděl s požehnáním a vy se zlobíte, jste nahněvaní, tak vám ho nemůže dát. Vaše hříšné kroky nebo činy mohou vyprázdnit Boží požehnání, takže ho neobdržíte.

Bratři, chtěl bych vám položit na srdce, abyste se od dnešního dne každý z vás modlili proti hněvu. Představte si takovou situaci: Vidíte démona, jak skočí na nějakého člověka, a ten člověk se pak obrátí a jde po vás. Kdybyste toto viděli, zlobili byste se na takového člověka, nechali byste se vyprovokovat a byli byste zuřiví? Jednou mě nějaký člověk napadl a já jsem se modlil a Bůh mi ukázal, jak toho člověka drží kolem krku nějaký démon. Místo toho, abych se na něj taky rozhněval, bylo mi ho líto a napadl jsem toho démona. Písmo říká, že naše bojování není proti tělu a krvi, a přitom každý den bojujeme a taháme se s lidmi. Ale tělo a krev nejsou naším nepřítelem. Náš nepřítel není tělo a krev, nezávisle na tom, jak zle nebo přirozeně vypadá. Je proti knížatům a jejich

vládám nebo královstvím. Proti vládcům temnoty tohoto světa.³ Jsme schopni vnímat sílu těch slov, co se tady popisuje, jak je to hutné? Je to v češtině taky tak hutné jako v angličtině? Zápasíme s celým královstvím pekla, královstvím d'áblů, kteří pro nás mají jenom zkázu. Nic jiného. Někteří d'áblové byli tak zlí, že je Bůh musel zamknout. A jediný důvod, proč d'áblové do dnešního dne nezničili svět, je, že tu vždycky byli a jsou křesťané. Bůh říká, že ten, který zadržuje, bude zadržovat až do určitého času, kdy povstane antikrist.⁴ A tak si možná dokážeme trochu představit, co se stane na světě, až Bůh přestane zadržovat a povstane antikrist a bude mít volnou ruku. Protože na každého živého člověka připadají miliony démonů. Ale Bůh nám dal moc vládnout nade vším, co se nachází v oblasti, ve které jsme. A to je ten důvod, proč přežíváme. Protože i malé dítě může říct, „Jdi ode mě, satane,“ a on musí odejít.

Chci tento předmět, toto téma trošku rozvést. Každý máte určitou dávku palebné moci. Každý má duchovní zbraň jiného kalibru. Ale v duchovním světě se nepoužívají ke střílení kulky. Používá se energie. Moderní technologie se dostala do bodu, kdy je možné na dálku střílet laserem, laserovým světlem. V další válce se budou používat laserové zbraně. Taková zbraň je tichá, viděl jsem na vlastní oči, jak takovou zbraní udělali díru do asi pětcentimetrové ocelové desky. Princip laseru je velmi jednoduchý. To světlo je nějakým způsobem upraveno, pročištěno, když vás strelí, tak vás to provrtá skrz naskrz. Písmo o těchto věcech už dávno mluvilo, když říká, že člověk není schopen stát v Boží přítomnosti, v Božím světle a žít.

Když se filistinská armáda při jedné příležitosti shromáždila před Boží armádou, Bůh řekl Izraelcům, aby chválili. Bratři, Bůh jim řekl, aby chválili. Když chválíte Boha, co děláte? Řeknu vám, co děláte. Nabíjíte svoji zbraň. Během chvály stahujete pro sebe z nebe energii. Když chválíte, musíte myslet na slova, která vyslovujete. Nikdy nechvalte Boha beze slov. Některé církve provozují takovou věc, které říkají vysoká chvála. Všelijak mumlají a potom začnou poskakovat a říkají tomu chvála. Já nevím, jestli to máte v Česku taky. Ale v okultním světě je toto způsob, kterým se vyvolávají nečistí duchové. Člověk zablokuje mysl, prostě ji vypustí, začne zpívat popěvek a na základě takového bezmyšlen-

³ Efezským 6:12 – „Neboť není bojování naše proti tělu a krvi, ale proti knížatstvu, proti mocnostem, proti světa pánům temnotí věku tohoto, proti duchovním zlostem, kteréž jsou vysoko.“

⁴ 2. Tessalonicenským 2:7 – „Nebo již tajemství nepravosti působí, toliko až by ten, kterýž jej zdržuje nyní, z prostředku byl vyvržen.“

kovitého popěvování začnou přicházet démoni. Když jsou lidé schopni v duchu vidět, vidí buď ve světle, nebo v temnotě. Dvě oblasti. A nečistý duch je prostě takový stín nebo temný obrys, nemá žádné světlo. Živý člověk má kolem sebe nějaké světlo (auru). Boží dítě v duchu velmi silně vyzařuje, vydává světlo. Když jste v duchu a Duch Boží na vás přijde a vy zakřičíte, je to, jako když vypálíte laserovou zbraní. Viděl jsem nečisté duchy, jak se po zásahu chytili za břicho, padli na zem a pak před vámi utíkali. Vy máte moc posílat je do propasti. Je to, jako kdybyste zavolali na policii a řekli: „Zavřete ho!“ Přijde Boží anděl, vezme ho a eskortuje ho. A už nikdy nejsou schopni se z propasti dostat. Nedostanou se z ní, dokud nepřijde Ježíš Kristus, aby soudil mrtvé a živé. A verš, který to říká: „*Poddejtež se tedy Bohu, a zepřetež se d'áblu, i utečeť od vás.*“ (Jak 4:7)

Mohl bych pokračovat, ale mým cílem je dát vám trochu porozumění toho, co se děje. Když někoho nenávidíte nebo vás někdo rozčílí, hrajete d'áblu na ruku, protože lidé nejsou vaši nepřátelé. Vaši nepřátelé jsou démoni, nečistí duchové, kteří obcházejí a hledají, jak se dostat do vašeho těla, aby se skrze ně mohli projevovat a fungovat. A tak je potřeba říct: „Dáble, ty nebudeš mít moje tělo, nemáš na to nárok, nebudeš skrze mě žít nebo se projevovat.“ Písmo říká, že pokud vás někdo udeří, nemáte odplácet stejným způsobem, zlým za zlé. Proč? Přirozeně, řekněme, mám právo se bránit. A tak mám právo mu to vrazit zpátky. Bůh říká: „Pokud vás někdo udeří, nevracejte mu to.“ Proč? Protože pokaždé, když vzdorujete d'áblu, uteče od vás. On hraje na obrácenou, reverzní psychologii. Když bude chtít, abyste šli dozadu, bude vás tlačit dopředu. Vy se mu budete vzpírat a výsledek bude ten, že půjdete dozadu. A on se směje. Ale Bůh dal povstat lidem, kteří jsou moudří. Takže první věc, kterou se musíte jako křesťané naučit, je mít vládu nad vlastním tělem. Pokud se nenaučíte mít vládu nad sebou samými, prohrajete. Dábel si vás použije jako fotbalový míč. Když vás kopne proti zdi, odrazíte se zpátky. A zabrání to Božímu požehnání, aby na vás přišlo.

Prorok se modlí za Izrael. Ale Izrael se někde tam venku klaní modlám. A Bůh říká: „Od prvního dne, Danieli, kdy ses začal modlit, jsem slyšel tvoji modlitbu.“ Hned prvního dne Bůh poslal jednoho z nejmocnějších andělů z druhého nebe, aby donesl Danielovi zprávu. Jak je možné, že anděl, který má takovou moc, že by mohl vyřídit satana jedním slovem, měl takový problém probojovat se přes perské kníže? Bylo to pro hřích lidu, za který se Daniel modlil. Vy se modlíte za přítele nebo za rodiče nebo za vaše dítě, a to dítě aktivně bojuje proti vaší mod-

litbě. Je těžké, nesnadné jít proti svobodné vůli svobodné bytosti. A Bůh nám říká, že principy našeho bojování platí tehdy, když chodíme v pravdě. Proto někdy můžeme být překážkou svým vlastním modlitbám.

„*Aj, přijduť brzy. Drž se toho, co máš.*“ Musíte držet to, co máte dnešního dne. Co máte, musíte držet. Čím více jste schopni mít vládu nad sebou samými, tím více moci v Bohu máte. A tak nás Bůh jako mladé lidi učil, jak ovládat svá těla. Představte si, že pocházíte z místa, kde jste byli jako divoké zvíře někde v džungli. Takoví jste byli. A nyní vám Bůh říká: „Mějte vládu nad sebou samými, ovládejte se.“ Někdo položil otázku, ptal se: „Kdy se mám postit?“ Bůh mi dal odpověď: „Kdy se dáš na útěk z budovy, která začala hořet?“ Nemusíte se modlit ani se nikoho ptát. Nemusíte říkat: „Bože, mám opravdu vyběhnout z té budovy, která hoří?“ Někdo zakřičí: „Hoří!“ a vy se seberete a vyběhnete. A toto vaše tělo, podle toho, co četla sestra Mavis, je v rozporu s Božím zákonem. Ale píše se, že „*zákon Duchů života, který je v Kristu Ježíši, vysvobodil mne od zákona hřícha a smrti*“, který je v mém těle! A protože mým nepřítelem je tělo a to je živeno potravou, kterou přijímám, když přeruším dodávku potravy, oslabím ho. Ale nestačí se postit, modlím se, aby se Duch Boží zmocnil mojí mysli. Jednou jsem viděl člověka, který se postil, a uprostřed toho půstu nějak zhřešil. Spáchal hřích. Jinými slovy, Bůh vám dnešního večera říká: „Držte se pevně toho, co jste přijali.“ Protože říká:

„*Kdo svítězí, učiním jej sloupem v chrámě Boha svého* (podívejte se na pilíře, sloupy, kdybyste je dali pryč, budova se zhroutí, samozřejmě), *a nevyjdeť již více ven.*“ (verš12) Je smutné, že musím říct, že jsem viděl křesťany, kteří vypadali velmi silně, zdravě v Pánu, vůdcové v církvi, kazatelé, a pak se odvrátili a stali se z nich démoni. Ale Boží Slovo říká, že v Bohu je místo, které je stálé. Když tam člověk dojde, je to permanentní, už se nemůže obrátit zpátky. V Bohu je bezpečí.

„*A napíšit' na něm jméno Boha svého a jméno města Boha svého.*“ To má hlubší význam, než jenom napsat něco třeba na zeď. Když je do vás zapsáno Boží jméno, znamená to, že jste se stali ve svém charakteru jako Ježíš Kristus. Vaše mysl už nefunguje jako mysl lidské bytosti, přirozeného člověka. Už nemůžete být soběstřední, sobečtí. Už nemůžete být krutí, lhát, krást, myslet na násilné věci. Vaše jméno je nyní láska. Láska je zapsána na vaší duši, ve vaší duši. A nabýváte přirozenosti samého Krista.

„*Jméno města Boha svého, nového Jeruzaléma sstupujícího s nebe od Boha mého,*...“ To znamená, že vaše přirozenost byla změněna. Bůh

tady nemluví o jednorázové události, mluví o něčem, k čemu dochází i teď v tuto chvíli. Představte si, že na vás píše svoje jméno. První, co napíše, je „J“. To znamená Bůh. Vaše povaha se začíná měnit. Už nejste to, co jste byli, ale jste kousek „J“. A pak napíše „Š“, hebrejské šin. A pak napíše zbytek jména Ješua. Amen. Pak říká: „*i jméno své nové.*“ Napíši svoje jméno, Otcovo jméno, do vaší mysli a na vaše čelo.

Představte si, že máte Boží přirozenost. Jinými slovy, Bůh nečeká, že zůstaneme jako lidé, lidští. On nás proměňuje. Proměňuje nás od lidskosti k Božímu charakteru. Je to příliš vysoký cíl? Ale k tomu jste se narodili. Bůh říká, že vás stvořil proto, abyste byli Jeho domem. Důvod, proč lidé mohou být tak naplněni d'áblem, je ten, že vás Bůh stvořil jako nádobu, která má obsahovat Boha, být naplněná Bohem. A když dopustíte, aby na místo, kde má být Bůh, přišel d'ábel, je to ten největší zločin, který lidská bytost může spáchat. Vzal Boží trůn, to, co mělo být Božím trůnem, a dal ho d'áblu, aby na něm panoval. Když Písmo říká, že Bůh bude sedět na trůnu své slávy a bude soudit národy, ten trůn Jeho slávy je vaše srdce. Když říká, že Jeho trůn bude v Jeruzalémě, tělesná mysl říká, že na Blízkém východě je nějaké místo zvané Jeruzalém, a tam přijde a bude tam sedět Ježíš Kristus. Víte, je to absolutní nesmysl, protože je všudypřítomný. Jak může všudypřítomná bytost sedět na jednom místě? Říká, že Boží sláva bude přikrývat zemi, jako vody přikrývají moře.⁵ Bůh bude na každé ulici, v každém domě, na všech horách, všude.

Dokážeme tedy pochopit, že jméno toho města bude Jeruzalém. Vy, jak tu sedíte, jste to Boží město. A když se poddáte, otevřete Duchu Božímu, On zapisuje své jméno do vašeho srdce. Je mnoho věcí, které jsme se my křesťané v církvi dosud nenaučili. Ale díky Bohu, že toto není církev. To není církev. Vy se musíte naučit meditovat, rozjímat. Někdo si myslí, že jenom okultisté meditují. Je naprostá hloupost myslet si, že jenom okultisté nebo satanisté meditují. Když někdo mluví o meditaci, člověku začne blikat červená kontrolka, že něco není v pořádku. Poslechněte: sedněte si a zklidněte se. Sedněte si někde do koutku a začněte se otvírat Bohu, dokud neobdržíte, po čem toužíte. Řekněte Bohu: „Chci být jako Ty. Nejsem spokojen s tím, co jsem. Tvoje Slovo říká, že můžu být takový, a takový nejsem. Co je špatně? Jak, Ježíši Kriste? Prolom se mým tělem, mojí tělesností. Uvolni ty řetězy, které mě spoutávají. Vysvobod' mne ode mne samého. Od toho, co je lidské, a stvoř ve mně Tvoji přirozenost.“ Takto se nemodlíte v církvi. My jsme se chtěli, abyste se takto

⁵ Abakuk 2:14 – „Nebo naplněna bude země známostí slávy Hospodinovy, jako vody naplňují moře.“

modlili, ale v církvi se takto nemodlíte. Je to příliš intimní modlitba na to, abyste se tak modlili v církvi.

Musíte se naučit mít intimní čas s Bohem, ten blízký čas s Bohem, kdy Mu řeknete věci, které neřeknete nikomu jinému. Vy znáte sami sebe více, než vás zná kdokoliv jiný. Víte, kde se hřích dotýká vaší mysli tak, že byste nechtěli, aby váš soused věděl, co je ve vaší mysli. Musíte jít za Bohem a říct: „Bože, jestli je třeba oheň, tak to spal. Bože, pošli svůj oheň a vypal ze mě ten hřích, protože já ho nenávidím. Chci být jako Kristus.“ Pak budete mít velkou zbraň. Budete mít velkou zbraň a ďábel si před vámi bude dávat pozor. Bude se držet mimo váš dostřel. A pak zjistí, že vlastně váš dostřel je neomezený, protože když má někdo problém v Americe, tak po něm vystřelíte z Česka do té Ameriky. Když se Sadám Husajn chvástal strážemi, co měl, republikánskou gardou, co udělají Američanům... tomu rozumím tak, že jeho osobní stráž vzala za své ještě dřív, než se setkali s Američany, Američané byli ještě 20 mil před nimi a bylo po nich. Bůh připravuje a vkládá do svého lidu takovou palebnou sílu, kterou satan v žádném případě neustojí. Říká: „Když budete poslouchat mé slovo, budete-li chodit po mých cestách, nebude nic, po čem byste toužili a co byste neobdrželi. Učiním vás pilířem v chrámě svého Boha. A už nevyjdete ven, dostali jste se na místo bezpečí, nadpřirozeného bezpečí. Nic v pekle ani na zemi se vás nebude moci dotknout.“ Haleluja. „Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvim.“ Co Duch Boží říká. Duch Boží mluví. Z této války neexistuje žádný odchod, nelze z ní odejít. Neříkejte mi, že jste unaveni bitvou, a tak chcete jít domů a tam si odpočinout. Bůh říká, že z vás činí kladivo rozrážející, svůj nástroj.⁶ Ne proto, abyste šli domů odpočívat, ale proto, abyste bojovali.

A ten svícen vypadá takto. Tři větve má na jedné straně, tři větve má na druhé straně a jednu uprostřed. Prostřední větev, podstavec, drží všechny větve. A Bůh říká: „Kdyby nebyli vyvolení, žádné tělo na zemi by nebylo spaseno.“⁷ Rozumíte tomu, co Bůh říká? Vytváří jádro, malé jádro, které bude mít Boží sílu. Toto malé jádro na sebe „nabalí“ další. Gedeon měl v jedné chvíli 33 000 mužů, kteří šli do bitvy. A Bůh řekl: „Ne, chci ti ukázat, že Bůh je skutečně s Izraelem.“ Zredukoval je na 10 000. Přivedl je k vodě. „Ti, kteří pijí jako psi, jazykem, ty použijí k vysvobození Izraele.“ Pak řekl: „Ti, kteří se bojí, jděte domů

⁶ Jeremiáš 51:20 – „Ty jsi mým kladivem rozrážejícím, nástroji válečnými, abych rozrážel skrze tebe národy, a kazil skrze tebe království.“

⁷ Matouš 24:22 – „A byť nebyli ukráceni dnové ti, nebyl by spasen nižádný člověk. Ale pro vyvolené ukráceni budou dnové ti.“

a relaxujte. Ti, kteří jste se čerstvě oženili, jděte domů a relaxujte s manželkou.“ Když je spočítali, zůstalo jich tři sta. Třicet je číslo synovství. Tři sta je číslo Boží armády. Pak řekl: „Teď vás naučím, jak bojovat.“ Tajemství je v tom, že vidět bylo 300 mužů, ale s nimi byly tisíce andělů, kteří byli neviditelní. Někdy, když jdete na ulici, se cítíte osamělí. V Bohu není žádná osamocenost, osamění. Amen! Není možné, abyste byli osamělí. Nikdy se nepovažujte za osamělé.

Těch tři sta mužů potřebovalo učinit jediné – poslechnout Boha. Bůh jim řekl: „Vložte svoje světlo, lampu, do své nádoby.“ Rozdělil je na tři skupiny, každou na jednu stranu. Mezi nimi byl volný prostor, aby se mohli pořádně rozeběhnout. Gedeon řekl: „Až Bůh dá signál, vezměte meč a rozbijte nádobu.“ Budete ty rozbité, rozlomené nádoby před Hospodinem? Nic nezůstane, jenom Boží světlo. A musíte říct: „Meč Hospodinův a Gedeonův.“ Meč Hospodinův a Izraele. Meč Hospodinův a meč společenství prvotin. Meč Hospodinův a meč společnosti Siona. Když zvítězí, tak budou nádoby rozbité. Rozumíte tomu? Nemilovali své životy, své duše, až do smrti.

Představte si, že by k vám přišel Ježíš a řekl by vám, že dnešního dne vám dává nesmrtelnost. Přijde Ježíš a říká tady Jiřímu: „Chlapče, dneska ti dávám nesmrtelnost.“ Jdete po ulici a cítíte se tak dobře jako nesmrtelní. Někdo k vám přijde a řekne: „Zabiju tě. Zabiju tě.“ A vy mu řeknete: „Vsadím se, že to neuděláš. Pusť se do toho.“ A on vám usekne hlavu. Vaše hlava spadne, někam se odkutálí. Ale vy se smějete a říkáte si, co je to za bláhového člověka. Pak zavoláte všechny ostatní a řeknete: „Podívejte se, co udělali. Víc už nemohli udělat, víc už nezvládnou.“ A třetího dne začne vycházet slunce. Najednou ten člověk, který byl mrtvý – vyfotili si ho, rozeslali tu fotku po celém světě, všude ohlašovali, že je mrtvý – ten mrtvý člověk vstane, vezme hlavu, nasadí si ji a řekne tomu, kdo ho zabil: „Já jsem ti to říkal.“ ☺ To je to vítězství. To je bitva, to je řád té bitvy, kterou Bůh chce. Kdo bude mezi nimi?

Zjevení 14. kapitola, 1. verš: „*Tedy pohleděl jsem, a aj, Beránek stál na hoře Sion, a s ním sto čtyřidceti a čtyři tisíce majících jméno Otce jeho napsané na čelích svých.*“ Potřebuji vědět, co říká česká Bible? My tady máme: „*majících jméno Otce jeho napsané na čelích svých.*“ Řečtina, originál, říká: „*jméno jeho Otce a jeho jméno.*“ To znamená, že plnost Kristovy přirozenosti vstoupila do lidské bytosti, je v člověku. Verš 4. je popisuje: „*Totoť jsou ti, kteříž s ženami nejsou poškvrněni; nebo panicové jsou. Tiť jsou, kteříž následují Beránka, kamž by koli šel; tiť jsou koupeni z lidí, prvotiny Bohu a Beránkovi.*“

Když se mluví o tom, že nejsou poskvrnění se ženami, znamená to s takovými ženami, které jsou popsány například v 17. kapitole.

Zjevení 17:1-3: „*I přišel jeden z sedmi andělů, kteříž měli sedm koflíků, a mluvil se mnou, řka ke mně: Pod', ukážit' odsouzení nevěstky veliké, kteráž sedí na vodách mnohých, s kterouž smilnili králové země, a zpili se vínem smilství jejího obyvatelé země. I odnesl mne na poušť v duchu, a viděl jsem ženu sedící na šelmě brunátné, plné jmen rouhání, mající sedm hlav a deset rohů.*“ Jinými slovy, brunátná nebo šarlatová šelma reprezentuje národy tohoto světa se sedmi hlavami a deseti rohy, které se spojí, aby vládly. Žena je falešná církev. A v této době se všechny církve jaksi sběhly, připojily se k té falešné církvi, staly se její součástí.

Vraťme se do 3. kapitoly Zjevení, 14. verš. Mluvíme o církvi v Laodiceji, mluvíme o ženách, církve jsou připodobňovány ženám. Ty církve v sobě někde od počátku měly sítě podvodu. A zvláštní je, že všechny ty podvodné věci, které byly v jednotlivých církvích, se koncentrují v jedné církvi, a to je ta církev laodicejská, církev dnešní doby.

Verš 14 až 17: „*Andělu pak církve Laodicenské piš: Toto praví Amen, svědek ten věrný a pravý, počátek stvoření Božího: Vímt' skutky tvé, že ani jsi studený, ani horký. Ó bys studený byl aneb horký. A tak že jsi vlašný, a ani studený, ani horký, vyvrhu tě z úst svých. Nebo pravíš: Bohatý jsem, a zbohatl jsem, a žádného nepotřebuji. A nevíš, že jsi bídný, a mizerný, i chudý, i slepý, i nahý.*“ Vidíme církev, která je nahá. Není oděná do Boží spravedlnosti. Mluvíme o církvi dnešní doby. Mluvíme o honosných budovách, palácích, kostelích – nejbohatší instituce v dnešním světě je církev. Kdysi jsem měl co do činění s nějakou církví, která disponovala miliardovými majetky a investovala v různých částech světa do různých věcí. Církevní peníze jsou nějakým způsobem skryté, podílí se na investování do různých věcí, včetně potratů, pornografie a tak dále.

Verš 18 a 19: „*Radímt', abys sobě koupil ode mne zlata ohněm zprubovaného, abys byl bohatý, a roucho bílé, abys oblečen byl, a neokazovala se hanba nahoty tvé. A očích svých pomaz kollyrium, abys viděl. Já, kteréžkoli miluji, kárám a tresci; rozhorliž se tedy, a čiň pokání.*“ Dokážete si představit, že Bůh stále ještě natahuje ruku k církvím, které se od Něho odvrátily? Všechny církve mají v sobě ukázkou nikolaitismu, protože v sobě mají vybudovanou hierarchii. Ale Bůh říká, že v těch církvích jsou někteří z Jeho lidu. Nesmíte se stydět říct těm lidem, aby z té církve třeba odešli, aby ji opustili. Protože Boží Slovo

říká, že někteří lidé z těch církví neodejdou a budou trpět, budou podrobeni stejnému soudu, jako ta církev nebo ostatní lidé v té církvi.⁸

Někdo se ptal na Jezábel. Všechny problémy církví jsou shrnuty v této poslední. Dokonce jsem se setkal s některými kazateli, kteří kázali něco v tom slova smyslu, že Jezábel je žena, a tak vložili břímě na ženy v církvi, ale já vám říkám, že Jezábel je duch. Duch Jezábel je povzbuzován, živen právě tou hierarchickou strukturou, kterou ale provozují muži. Píše se, že Jezábel učí lidi páchat smilstvo, že dala napít králům země z toho zlatého poháru. Zlatý pohár reprezentuje večeři Páně. Nečistota jejího smilstva, to znamená směs, kterou vyrobila, je v tom kalichu, a ona ji nabízí králům země a náboženskému světu. Viděl jsem papeže, jak cestoval na Haiti a tam měl večeři Páně s lidmi, kteří provozují woodoo, s čaroději. A říká: „Jsme jedno.“ Říkal těm kněžím woodoo: „Jsme jedno.“ Lidem, kteří jsou potřísněni, ponořeni do krve nevinných lidí, které zabili. Když mluvíme o nevinné krvi, podívejte se na to, jak současný papež kritizuje muslimy, že islám je násilné náboženství. Bez ohledu na to, kolik muslimové zabili lidí, nedosáhnou počtu mrtvých, které vyprodukovala katolická církev, které katolická církev zabila. Nejnásilnější náboženství na světě je římský katolicismus. V jejich katechismu se píše, že každý heretik, kacír, je hoden smrti. Jeden každý z nás, jak tu jsme, podle jejich měřítek splňujeme zcela podmínky pro to, abychom byli označeni za heretiky, kacíře. A to z toho důvodu, že odmítáme papeže jako Krista, že je Kristus. Nevěříme, že je zástupce Krista na zemi. Nevěříme, že je vice-Kristus. Věříme, že papež je hlavou systému antikrista na světě. Když jsem slyšel, jak papež povstal a na adresu islámu řekl, že je to násilné náboženství a že žádné náboženství by nemělo propagovat násilí, myslel jsem si, že se chystá činit pokání. A pravda je taková, že nás budou pronásledovat. Budou nás pronásledovat tak jako tak, takže jim pro to klidně dejme dostatek důvodů. Oni jsou ten antikrist popsáný v Písmu.

Lidé tvrdí různé věci a nejsou schopni to dokázat, ale já to můžu dokázat z Božího Slova. Danielovo proroctví říká, že z toho antikrista Alexandra Velikého povstanou čtyři království. A tak čekám, že vy z vás, kteří rádi zkoumáte Písmo, to prozkoumáte a řeknete sami. Čtyři království, která vzešla z říše Alexandra Velikého. Snažím se vzpomenout si na jména těch generálů: Ptolemaios, Antipatros,...Ti si potom rozdělili to království. Byli to čtyři řečtí generálové, kteří převzali říši po Alexandru

⁸ Zjevení 18:4 – „I slyšel jsem jiný hlas s nebe, řkocí: Vyjděte z něho, lide můj, abyste se nepřiúčastňovali hříchům jeho a abyste nepřijali z jeho ran.“

Velikém. Nějak se rozešli, jeden šel na východ, jeden se ujal jihu a jeden severního království. A ze severního království povstal Řím. A Písmo říká, že z jednoho z těchto království povstane malý roh. Když si přečtete a prozkoumáte Daniela, zjistíte, že antikrist musí povstat z Říma. Raní křesťané věřili, že antikrist povstane v Římě. A tak zjišťujeme, že římské království dnešní doby dalo dohromady Římskou smlouvu⁹. V těchto posledních dnech se to změnilo na Evropskou unii. Česká republika je součástí Evropské unie. A tak, bratři, nemáte času nazbyt, jste v útrobách šelmy. Amen.

Dokončíme tu kapitolu ze Zjevení, verš 20: „*Aj, stojím u dveří, a tluku. Jestliže by kdo uslyšel hlas můj, a otevřel dvěře, vejduť k němu, a budu s ním večeřeti, a on se mnou.*“

Ve vaší duši je mnoho dveří. Jsou to dveře mysli, dveře citů, dveře vůle, dveře tužeb. A Bůh na ty dveře tluče. Chce, abyste se naučili, jak je otevírat. Víte, jednou se jedno dítě zamklo v koupelně a my jsme mu říkali, ať si odemkne. Ale to dítě nevědělo, jak se to dělá. Museli jsme ho instruovat, co má dělat. Jak zmáchnout kliku, jak otočit klíčem, aby se mohlo odtamtud dostat ven. Bůh vás učí, jak Mu otevřít svoji duši. Něco vám řeknu. Za prvé, když zjistíte, že vaše mysl je uzavřená Bohu, protože se vám v ní honí milion věcí, nedokážete se soustředit na Boha, čtete Boží Slovo tak dlouho, dokud se dveře mysli neotevřou. „*Tvé slovo jsem skryl ve svém srdci, abych proti tobě nehřešil.*“ (Ž 119:11) Když zjistíte, že se na vás valí hřích, že je vám v patách, tak začněte číst Boží Slovo. Opakujte si Boží Slovo. „*Ty jsi můj král, Hospodine. Přikaz, ať přijde vysvobození Jákobovi.*“ Je to Žalm 44. „*Pán je moje světlo a spasení, koho se budu bát, koho se budu strachovat?*“ (Ž 27:1) – když na vás třeba přichází strach. Žalm 1: „*Blahoslavený muž, který nechodí po cestách bezbožníků, který nesedá na stoličce posměvačů, ale nad zákonem Hospodinovým medituje dnem i nocí, má zalíbení v zákoně Hospodinově. Bude jako strom štěpovaný při tekoucích vodách, jehož list nevadne, ale přináší své ovoce ve svůj čas. Jeho listí nevadne, ale cokoli bude činit, dobře se mu povede. Šťastně se mu povede.*“ Boží slovo se probourá dveřmi a otevře je. Když se zavřou dveře vašich citů, zavřou se hněvem, zavřou se strachem. Zavřou se tím, že jste rozladění, nešťastní. Cítíte se nepohodlně, špatně. Vzývejte jméno Ježíšovo. Vzývejte jméno Ježíšovo. Vzývejte Jeho jméno, volejte: „*Ješua. Ješua Hamašija, přijď ke mně.*“ Vzývejte Jeho jméno, volejte k Němu. A On přijde. Haleluja.

⁹ Smlouva o založení Evropského hospodářského společenství, byla podepsána v Římě dne 25. 3. 1957 a vstoupila v platnost dnem 1. 1. 1958.

Přečteme poslední dva verše: „*Kdož svítězí, dám jemu seděti s sebou na trůnu svém, jako i já svítězil jsem, a sedím s Otcem svým na trůnu jeho.*“ Bůh volá lidi k tomu, aby s ním vládli nad národy. Nikdo z nás si o sobě moc nemyslí. Myslíme si, že jsme chudáci, že nejsme nic, ubožátka. Ale jednoho dne můžete být vládci Prahy. Haleluja. Zdá se to vzdálené? Zdá se to divné? Přitažené za vlasy? Ale je to pravda. Je to tak. Už to nebude trvat dlouho. Nebude to trvat dlouho. Budete vládnout a kralovat s Kristem. Ale nejdřív musíte zvítězit. A v Laodiceji to není jednoduché. Protože v Laodiceji je člověk velmi blízko peklu.

„Kdo má uši ke slyšení, slyš, co duch praví církvi.“

Hospodin vám požehnej, bratři. Buď chvála Hospodinu! Děkujeme Ti, Ježíši, moc Ti děkujeme, Pane.